

Deyirlər, məhəbbət 3 il yaşayır... Doğrudur, ya yalan, amma bu cümləni bu gün əksər gənclərin dilindən eşitmək olar. Düşünlər ki, sevgi üzərində ailə qurmaq doğru deyil... Bir halda ki o, 3 il yaşayır və bitəcək, ona etibar etmək olmaz...

Bu dəfəki qonaqlarımız olan cütlüklə söhbətimiz bu fikirləri darmadağın etməyə bəs edir. Çünki onların məhəbbətini nə keçən zaman, nə də çətinliklər öldürüb. 14 ildir ki, eyni məhəbbət, eyni sevgi ilə bir-birinə bağlıdırlar.

Rubrikamızın bu dəfəki qonaqları sənətçi ailəsidir; Gənc Tamaşaşılar Teatrının aktyoru Vüsal Mehraliyev və onun həyat yoldaşı gənc aktrisa Sevinc Mehraliyeva.

“MƏNİ “ŞANTAJ” ELƏDİ”

Həmsöhbətlərimizin yolu teatrda kəsişib. Sevinc deyir ki, bir tamaşaya hazırlaşarkən uzun müddət birlikdə olduqları üçün aralarında möhkəm dostluq münasibətləri yaranıb: “İlk dəfə teatrda tanış olduq. Vüsal Gənc Tamaşaşılar Teatrına gələndə, mən artıq orada işləyirdim. Vüsalı isə Nicat Kazimov “Tıq-tıq xanım” tamaşasında Tülkü rolu üçün gətirmişdi. Uzun müddət bir yerdə işlədiyimiz üçün bir-birimizə öyrəşdik. Artıq hər günümüz birlikdə keçirdi”.

Dostluğun sevgiyə çevrilməsini Sevinc əvvəlcə anlamayıb. Elə ilk eşq etirafı da Vüsaldan gəlib: “Artıq Sevincə aramızdakı münasibətin dostluqdan da güclü olmasının fərqi varmışdım. Dostumu sevirəm və ilk etirafımı da şeirlə etdim. Amma Sevinc mənə o zaman cavab vermədi”.

Söhbətə müdaxilə edən Sevinc gülərək deyir ki, Vüsal “hə” cavabı alması üçün onu “şantaj” edib: “Vüsalı dost kimi çox istəyirdim. Amma onunla ailə quracağım ağılıma belə gəlməzdi. Onun sevgisinə cavab verməyəndə mənə şantaj etdi. Dedi ki, əgər müsbət cavab verməsəm, itəcək və mən onu bir də görməyəcəm. Nə teatrda, nə şəhərdə, nə də respublikada... Bu şantaj mənə həqiqətən qorxutdu. Onu o qədər çox istəyirdim ki, itirməyi gözə ala bilməzdim. Çünki dostluğumuz çox möhkəm idi. Mənə vaxt verməsini istədim. O vaxt bu vaxtdır ki, ailə qurmuşuq. Artıq 14 ildir ailəliyik”.

SADIQLIK, SƏBİR, TƏMKİN...

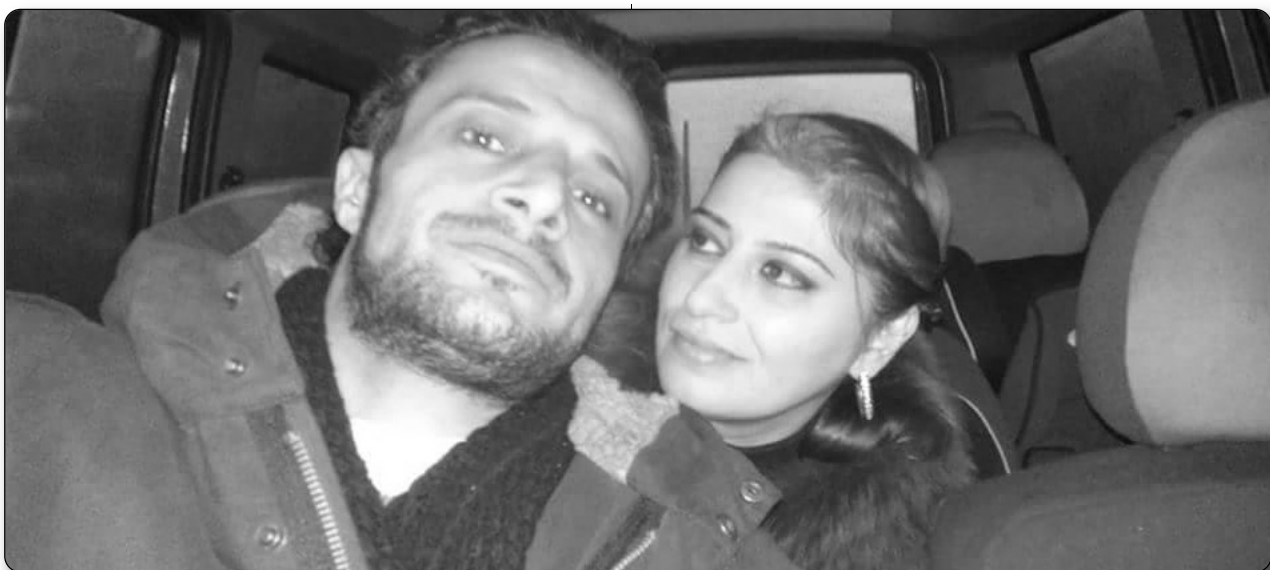
Vüsal hərbi xidmətə yollandığı üçün Sevinc bir müddət onu gözləməli olub: “Vüsal hərbi xidmətdə olanda çox darıxırdım. Bizim keçmiş direktor Kamal müəllim onların hərbi hissəsinə tamaşa saldı. Bir ay idi ki, Vüsal getmişdi. Onu mənə sürpriz etdilər. Məni apardılar hərbi hissəyə. Əslində mənə demişdilər ki, hərbi hissədə Vüsal olmayacaq. Artıq ümidimi üzümüsdüm. Sonra gördüm ki, Vüsal gəlir. Hər kəs maraqlı idi ki, biz necə görüşəcəyik. Beləcə, “Əlibaba və 40 quldur” tama-

şasını oynadıq. Orada Vüsala 10 günlük icazə verdilər. O illər Vüsaldan ötrü çox darıxırdım, çətin idi... Həsret, hicran dolu əsgerlik illərini beləcə yola verdik və qovuşduq”.

Cütlüyümüz ailə qurduqdan sonra qarşılaşdıqları çətinlikləri də bizimlə bölüşdü. Sevinc deyir ki, ideal insan yoxdur. Hər ailədə çətinliklər olur: “Hər ailənin öz çətinlikləri, mübahisələri, pis günləri olur. Vüsal At ili, Oğlaq bürcüdür, çox hərəkətli, bir yerdə durmayan insandır. Mən də onun əksinə, çox sakit və təmkinliyəm. Bəlkə ona görə bizim münasibətimiz çətinlikləri rahat aşır və xoşbəxt olmağı bacarıırıq. Vüsal çox səbirsiz, mən səbirliyəm. Çətinliklər olur, amma əsas odur ki, öz içində dürüst, səbirli olan və özündən tez çıxmıyasan. Sevginə, yoldaşına sadıq olduqdan sonra hər şey öz həllini tapır. Sadıqlıq, təmkin özü səni yolun axarına salır. Ondan sonra o yol səni aparır. Hər ailədə mütləq o çətinliklər olmalıdır. Bizə böyüklər də çox dəstək olur. Böyüklərin dayaq olması bizə çox kömək etdi. Ailənin ailə kimi yetişməyində, ayaq üstə durmağında böyüklərin rolu çoxdur”.

Vüsal deyir ki, Sevinc kimi qadınla ailəli olduğu üçün özünü xoşbəxt sayır: “Özümü çox xoşbəxt hiss edirəm, Sevinc kimi səbirli, təmkinli, anlayışlı həyat yoldaşım var. Şanslı insanlarıq ki, bir-birimizə rast gəlmişik. Bizim ruhumuz eynidir, eyni mənbədən qidalanır, ürəklərimiz bir vurur. Marağ dairemiz, zövqlərimiz üst-üstə düşür”.

Pərdə arxasının tərəf müqabilləri

Vüsal Mehraliyev: “Bizim ruhumuz eynidir, eyni mənbədən qidalanır, ürəklərimiz bir vurur”

Sevinc Mehraliyeva: “Bir teatrda çalışsaq da, səhnədə bir-birimizlə oynaya bilmirik...”

“MADDİYYATIN ƏSİRİ DEYİLİK”

Sevinc deyir ki, Vüsalaın ədalətli insan olması onun ən çox sevdiyi xüsusiyyətidir: “Düzdür, Vüsal mənə ilk dəfə şeir dedi. Amma o mənə şeirləri ilə ələ almadı. Şeir yazan insanın necə ürəyə məxsus olduğu bilinir. Çox romantikdir. Əsas olansa odur ki, mənim həyat yoldaşımda kişi xüsusiyyətləri var. Kiminsə qeybətini etmir, kiminsə adına pis söz demir, dir-dir eləmir, ədalətsizlik etmir, təmiz qəlbidir. Bütün bunlar onu sevməyimə əsas verir. Biz bir ömrü paylaşırıq. Ona görə mütləq bir-birimizə uyğun olmalıyıq. O, aktyor, mən aktrisa-yam. Təbii, bizim gəlirimiz o qədər də çox deyil. Ümumiyyətlə, başqa sənətin sahibi olsaydıq da, biz maddiyyatı heç vaxt problemə çevirməzdik. Maddiyyat bizi öz əsirinə çevirə bilməyib. Həyatımızın məğzi ancaq ruhumuzu qidalandırmıq, mənəviyyatımızı zənginləşdirmək, insanlıq halından çıxmamaq olub. Ona görə ikimiz də eyni nöqtəyə gəlirik. Həmişə bir-birimizə deyirik ki, bəlkə də Nəsimi dövründə olsaydıq, biz dəvəş olardıq. Bizə o qədər də maraqlı deyil insanların qurduğu oyunlar, oyunlara görə əldə etdikləri uğurlar. Biz tamam başqa dünyanın adamlarıyıq”.

İTİRMƏKDƏN QORXDU...

Cütlüyümüz 14 ildir ailəli olsa da, övladları yoxdur. Amma övlada görə ailə dağıdan insanlara örnəkdirlər. Əsil ailə kimi ailədirlər. Övladlarının olmamasının səbəbi isə Vüsalaın Sevinci itirmək qorxusudur. Çünki Vüsal üçün Sevincin sevgisi hər şeydən üstündür. Sevinc danışır: “Övladımızı itirdik... Onu itirəndən sonra vəziyyətim çox ağırlaşdı. Mənə də itirə bilərdilər. Vüsal çox qorxdı və mənə itirməmək üçün uşaq istəmədi. Biz bir-birimizin uşağıyıq. Heç bir problem yaşamadıq. Mənim bəxtim gətirib ki, gözəl ailədə doğuldum, gözəl insanla qarşılaşdım və onun ailəsi də gözəl oldu. Allah bütün gənc qızlara bunları qismət etsin. Gəlin gəlin olmur, gəlinin düşdüyü yer gəlin olmalıdır. Bu, bizə problem olmadı. Bizim 3 mənəvi oğlumuz var. Artıq dördüncüsü oldu, 3 də qızımız var. Oğlanlar bacılarımdadır, qızlar baldızlarımda, qaynımdadır. Onların uşaqları bizim öz uşaqlarımızdır. Onlar da bizi öz valideynləri kimi qəbul edirlər. Vüsal özü də mənim uşağımdır. Əsas odur, biz bir-birimizi tamamlayırıq və xoşbəxtik”.

“MƏNİM EŞQİM İLAHİ EŞQDİR”

Müsaiblərimiz eyni teatrda fəaliyyət göstərsələr də, tərəf müqabili ola, nə qədər professional olsalar da, qarşılıqlı oynaya bilmirlər. Sevinc deyir ki, əgər tamaşada işgəncə

səhnəsi varsa, o, öz obrazından çox, Vüsalaın nə qədər təsir-ləndiyini düşünür: “Azərbaycan qadınlarına xas olan bir xüsusiyyət var ki, ərlerine uşaq kimi baxırlar. Ona görə də yazıq kişilər deyir ki, bəsdır danladın... Mənim eşqim ilahi eşqdır. Allahıma şükür edirəm ki, belə bir insanı mənim qarşıma çıxarıb. Onunla ailə qurmaqdan, ailə həyatı yaşamaqdan böyük zövq alıram. Çox qəribədir ki, biz səhnədə bir-birimizlə oynaya bilmirik. Başqa tərəf müqabilləri ilə çox rahat oynayırıq. Səhnədə Sevinc olmuram. Amma Vüsalla oynadıqda Sevinc oluram, mənə çətin gəlir. Məsələn, Vüsal “Xeyir və şər” tamaşasında şər obrazını oynayarkən, onu bir az incidirlər, ora-bura dartırlar. Tamaşaya görə, mənim ona münasibətim olmalıdır. Amma fikrim qalır yanında ki, görəsən, çox ağrımadı?”

Vüsal da təsdiqləyir ki, Sevincə tamaşada oynaya bilmir: “Sevinc xanımın aktrisalığını çox bəyənirəm. Çox güclü aktrisa-dır, amma bizim bir yerdə oynamağımız mənə çatmır. Tərəf müqabili olanda fikrim onun yanında qalır. Öz obrazım ikinci plana keçir, Sevincin obrazını düşünürəm. Ona görə biz çalışırıq ki, səhnədə bir yerdə oynamayaq. Eyni tamaşada oynayıyıq, amma tərəf müqabili olmuruq”.

Aygün ƏZİZ